

DE WEEK IN

Talk of the Town-deejay Bart 'Thimbles' Vingerhoets toert door Nederland

'Ik breng mensen in trance zonder drugs'

HTS Bedrijfskunde: van die opleiding heeft Bart Vingerhoets op zak. De 27-jarige Tilburger mag 'ing.' voor zijn naam zetten, maar hij maakt geen furor achter de tekentafel of op een bouwplaats. De organisatoren van een house-party die het evenement enige allure willen geven en de kassa graag horen rinkelen, halen hem in huis. 'Thimbles' is dan de naam die op het affiche prijkt. Of het nu in Maastricht of Den Helder of ergens ertussen in is: zijn naam alleen al is goed voor uitverkochte zalen.

„Er is een a-klasse van een stuk of vijftien deejays die op alle belangrijke house-feesten te vinden zijn. Daartoe schijn ik te behoren. Dat moet je relativeren, want het wereldje is klein. Er bestaat nog een b-klasse van een stuk of 25 deejays en dan volgt de c-klasse. Daartoe behoren ongeveer honderd nieuwkomers en mensen die nooit verder komen.”

Hij zegt het na lang aandringen. Alsof hij er zich voor schaamt dat anderen hem goed

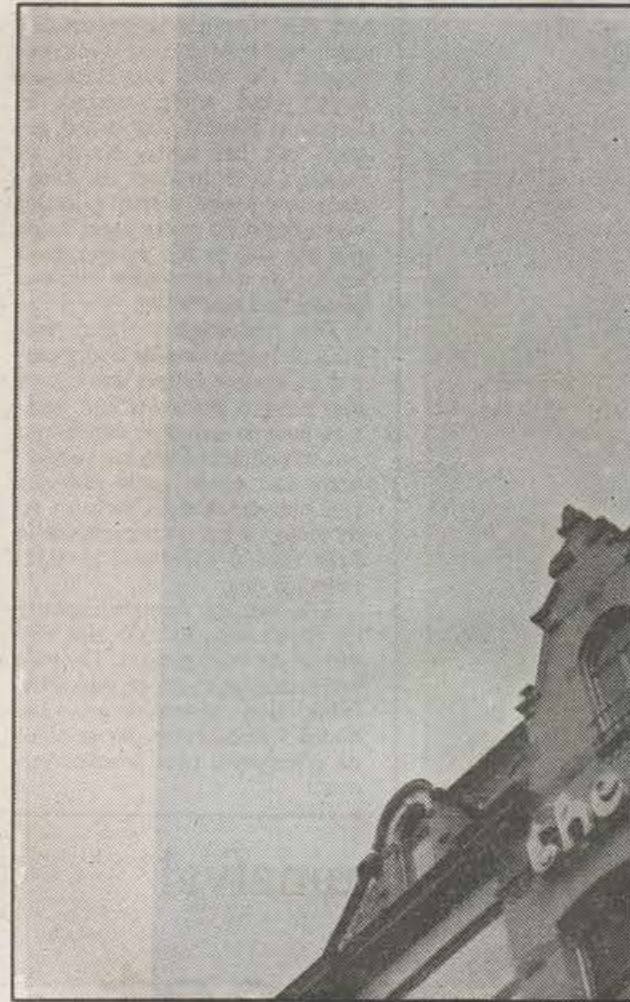

Door Rob Oostelbos

vinden. Maar Vingerhoets - die op vrijdagavond altijd draait in de Tilburgse discotheek The Talk of the Town - is goed: hij weet wat het is om te draaien voor veel mensen. Hij heeft eens de beentjes van 13.000 mensen tijdens een house-party in de Statenhof in Den Haag van de vloer gekregen.

„Ik zei 'show some hands' - dat kon ik niet nalaten want het geeft je een enorme kick - en het publiek deed het. Dan gaat er iets door je heen. Super-fascinerend. Ik heb Prince een paar maanden daarna in Ahoy gezien voor 11.000 man. Die vroeg hetzelfde en het publiek deed het ook. Vroeger was je als deejay een mannetje dat platen draaide in een hoekje van de discotheek en tevreden was met een paar gulden en wat glazen bier. Nu sta je zelf letterlijk en figuurlijk in de spotlights. Deejay's komen uit de anonimiteit.”

Organisatoren van house-party's willen volle zalen en tellen vette bedragen neer voor deejay's als 'Thimbles'. Vingerhoets, die doorgaans volgeboekte weekeinden combineert met een drukke baan bij platenmaatschappij Arcade/Indisc, merkt het op zijn bankrekening. Naarmate zijn naam bekender wordt, stijgt zijn marktwaarde. „Deejay's met naam kunnen meer dan 600 gulden op een avond verdienen.”

• Bart Vingerhoets: „Deejays komen uit de anonimiteit.”

Foto: Ton Toemen

Hij steekt volgens zichzelf niet met kop en schouders boven de meeste van zijn collega's uit. Het gaat om nuances. „Je moet weten welke plaat je achter de andere moet zetten. Je moet aanvoelen in welke richting de mensen op de dansvloer willen. Maar een deejay, een goeie althans, wil ook zijn eigen stempel op de avond drukken.”

Dat kan door de volgorde waarin hij platen draait, maar ook door nieuwe nummers te introduceren. „Als deejay moet je een enorme kennis van muziek hebben. Je moet weten wat voor platenmateriaal er is en wat er verschijnt. Ik sta ieder uur dat ik vrij ben in de platenzaak om muziek te beluisteren uit een soort angst dat ik die ene belangrijke plaat mis. Het is een hele hoop voorbereiding. Die paar uur achter de draaitafel is het topje van de ijsberg.”

Trance

Vingerhoets beschouwt house-muziek als dé dansmuziek bij uitstek. „Beter dan ooit tevoren kan ik er mensen op de dansvloer mee in een trance brengen. Dat geeft een enorme voldoening. House blijft de komende jaren heel belangrijk. House heeft uitgaan veranderd in uitleven. Vroeger danste je op drie nummers en dan kwam er een nummer dat je niet leuk vond. Op het moment is het zo dat

mensen uren achtereen op de dansvloer staan. Ze zoeken psychisch en fysiek hun limiet op.”

Vingerhoets vindt het een eer dat hij dat mensen kan geven. Dat had hij nooit verwacht. „Ik ben met een drive in-disco begonnen. Ik kende mensen die dat ook deden en tegen hen keek ik op. Je weet wel, ik deed deejays na op mijn kamer. Ik had een hekel aan uitgaan in disco's, maar ik vond het wel leuk om mensen op te zoeken. Op een gegeven moment dacht ik: als ik muziek voor hen draai, dan hebben zij plezier en ik ben uit en verdien geld. Wat ik nu bereikt heb, is een bevestiging en erkenning. Dat is de kroon op mijn werk. Ik vraag me nu wel af waarom ik er twee banen op nahou. Als je succes hebt, wil je gewoon iets meer. Het werkt als een verslaving. Je leert dingen van anderen en je wilt uiteindelijk bewijzen dat je het zelf kunt op je eigen manier. Het nadeel is dat muziek geen ontspanning meer oplevert. Het is werk geworden.”

Dat gaat inmiddels gepaard met een lichte vorm van glamour. „Dat bevalt me wel. Ze leggen bij wijze van spreken de loper voor me uit. Meisjes draaien om je heen en soms moet ik zelfs handtekeningen uitdelen. En meisjes bieden zich aan. In bescheiden omvang hoor, maar ik begin er niet aan. Dat heb ik besloten en daar houd ik me aan. Ik heb ook nooit gerookt en geblowd. XTC gebruik ik ook niet. Mensen op de dansvloer hebben dat ook niet nodig. Een goede deejay bereikt dat mensen zonder drugs in trance raken.” □